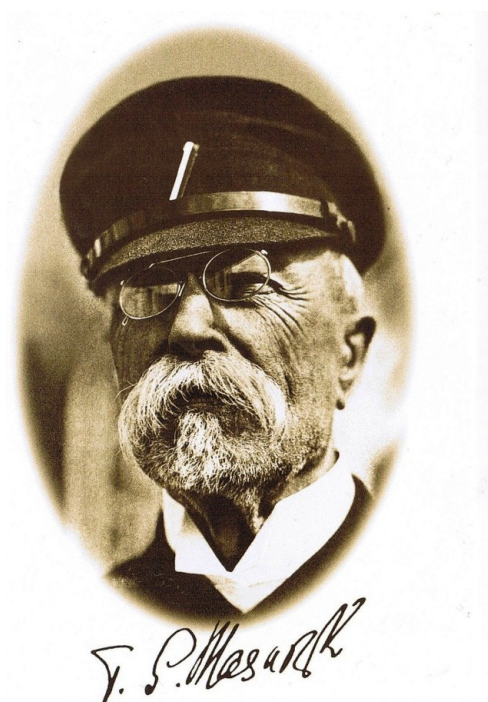

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

POZVÁNKY NA ÚNOR A BŘEZEN

PAMATUJ!

Další významnou akcí, na kterou Vás každý rok zveme rovněž do budovy bývalé synagogy, se uskuteční **6. března 2016**. Připomeneme si 8. března 1944, kdy bylo v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim-Birkenau zavražděno během jediné noci 3 792 mužů, žen a dětí - obětí holocaustu.

Součástí této vzpomínky bude i vernisáž výstavy Jindřicha Buxbauma „Po stopách hrdinů“.

DEN S TGM V LÁNECH

Zveme Vás, tak jako každým rokem do Lán, kde se dne **5. března 2016** uskuteční pietní vzpomínka na T. G. Masaryka u příležitosti jeho narození. Lánské muzeum T. G. Masaryka pořádá již tradiční Den s TGM spojený se společenským programem v muzeu. Také letos vypravíme z Kladna autobus, abyste se mohli v případě zájmu zúčastnit. Zájemci se mohou přihlásit na telefonu 720237044 do konce února.

Odjezd od Hotelu Kladno 10:45 hod.

Odjezd z Lán 15:00 hod.

Program:

10:00 - 15:00 hodin (prohlídka muzea, ochutnávka oblíbených jídel TGM)

13:00 hodin (pietní akt před jezdeckou sochou TGM, vystoupí Chorus Lane-

Nejdůležitější body:

- VLASTENCI
- ČESKÝ PATRIOT 2015
- ZAPOMENUTÍ REVOLUCIONÁŘI

Uvnitř tohoto vydání:

VLASTENCI	2-3
LEGIONÁŘ - SOKOL - ŘEDITEL	4-5
ČESKÝ PATRIOT 2015	6-7
ZAPOMENUTÍ REVOLUCIONÁŘI	8-9
168 HODIN...	10
VZPOMÍNKY 1. ČÁST	11
NOVODOBÁ SANITKA	12

KONCERT!

Zveme Vás v neděli **28. února 2016** od 16:00 hodin na koncert židovských písní u příležitosti 74. výročí transportů Židů označených „Y“ a „Z“ z Kladna a okolí.

Koncert se uskuteční v budově bývalé synagogy, dnešního Husitského sboru Církve československé husitské v ulici pplk. Stříbrného. Zazpívat přijdou středoškolští studenti z Plzně.

VLASTENCI VERSUS ČECHÁČCI A POKRYTCI

um)

„26. 1. 1943 proběhla v koncentračním táboře Mauthausen druhá vlna poprav vlastenců zatčených v období heydrichiády.

V roce 2013 byl z iniciativy vlastenců, a to především dr. Vojtěcha Šustka, Jaroslava Čvančary a Vlastislava Janíka zhotoven a instalován u vchodu do chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze 2 památník, na němž jsou zaznamenána jména všech popravených v říjnu 1942 a v lednu 1943 v KT Mauthausen. Je to vlastně jediná památka, kde lze nalézt jména všech těchto vlastenců, v naší republice. Zítřka se pokloníme jejich památce. Nejde o oficiální pietní akt, pouze o krátkou vzpomínku.“

Jakmile se tato pozvánka objevila na sociálních sí-

tích, nerozmýšlel jsem se ani na chvíli a ihned jsem potvrdil svou účast tomto aktu. Vzpomínke na zavražděné české vlastence v Mauthausenu, v den 73. výročí. Pravda, v minulých letech bývala účast na této akci rok od roku nižší, ale ta dnešní byla tou nejsmutnější. U památníku popravených, který se nachází na vstupu do chrámu sv. Cyrila a Metoděje si na české vlastence, zavražděné v Mauthausenu zavzpomínali bývalý prezident Asociace nositelů legionářských tradic, pplk. v.v. Ing. Jaroslav Houška, předseda Českého svazu bojovníků za svobodu – Základní organizace v Kladně br. Petr Hroník a dvě pozůstalé po zavražděných vlastencích. Snad náhoda nebo pozvánka na sociální síti tomu chtěla, že v době setkání se u památníku

objevil anglicky mluvící pán, který se dotazoval na památník a pietní akt. Nakonec vytáhl z batohu knihu *The Mirror Caught the Sun: Operation Anthropoid 1942*. Ten pán se jmenoval John Martin a je autorem uvedené publikace. Bylo úžasné

sledovat jeho zájem a překvapení z přítomnosti dvou pozůstalých dcer zavražděných vlastenců. Vzal si do ruky notýsek a tužku a nadšeně si opisoval z památníku jména otce a matky obou přítomných dam. A kde jsou čeští vlastenci? Kde jsou politici? Kde jsou zástupci měst-

ských částí? Kde je všechna ta národní hrdost? Dnes jsou v kurzu imigranti, a tak na nějaký druhý odboj kašleme. Stejně mě na takové akci nikdo neuvidí, když tam nebudou novináři nebo někdo z televize... Jsme pokrytci, jsme čecháčci a jednou se nám to všechno vrátí vrchovatou měrou...

Text a foto: P. Hroník

Foto:

Vlevo nahoře - památník se jmény všech popravených v říjnu 1942 a lednu a únoru 1943 v KT Mauthausen.

Vlevo dole - John Martin obdaroval přítomné dámy, pozůstalé po zavražděných vlastencích knihou, kterou napsal o operaci Anthropoid.

Vlevo - pplk. v.v. Jaroslav Houška s paní Staňkovou, jejíž rodiče Vladimír a Anna Vyhnisovi nacisté zavraždili.

*Vpravo nahoře - paní Staňková hovoří s Johnem Martinem a předává mu knihu *Děti nepřátel říše*.*

Vpravo dole - John Martin si s velkým zájmem zaznamenal data zavražděných rodičů.

LEGIONÁŘ - SOKOL - ŘEDITEL KLADENSKÉHO UČITELSKÉHO

V letošním roce si připomínáme 130. narození profesora Františka Kleinera, legionáře, ale především dlouholetého starostu Sokolské župy Budečské.

Narodil se 7. prosince 1886 v Polici nad Metují v okrese Náchod do rodiny sedláře a řemenáře z Rychnova nad Kněžnou. Právě zde později studoval na piaristickém gymnáziu. Po celou dobu studia měl výborný prospěch a také maturitní zkoušku vykonal s vyznamenáním. Jeho vášní bylo studium jazyků, zejména latiny. Jazykům se věnoval i později při studiu na Filosofické fakultě University Karlovy v Praze. Po úspěšném absolvování se vrátil zpět do Rychnova nad Kněžnou aby střešedškolský profesor českého a německého jazyka. V průběhu života se naučil

anglickému, francouzskému a také ruskému jazyku.

V roce 1913 se oženil s Marií Jirsovou a v srpnu následujícího roku očekávali narození prvorozeného syna Františka. Toho však František Kleiner spatřil až jako šestilétého chlapce. Je 28. července 1914 a Rakousko – Uhersko vyhlásilo válku Srbsku. Začíná 1. světová válka a František Kleiner obdrží povolávací rozkaz. V rakousko – uherské armádě je přiřazen k Pěšímu pluku 98 a získává důstojnickou hodnost poručíka. Hned z počátku je nasazen do prvních bojů, účastní se bitvy u Ravy, kde je těžce raněn a 8. září 1914 je zajat. Do legií se přihlásil 18. března 1918, z počátku jako vojín a později jako poručík 5. střeleckého pluku. V legiích pracoval jako knihovník propagačního oddělení informačně osvětového odboru. Práci knihovníka v legiích však nelze chápat jako práci pohodlnou. Vojsko, vyčerpané nestálými boji na frontě, potřebovalo kromě základních potřeb také morální a duševní podporu. Té se jim dostalo právě díky Františku Kleinerovi, který pro mužstvo pořádal celou řadu přednášek, a bylo jedno, zda se jednalo o přednášky politické, sociální, literární či jakékoliv jiné. Pro legionáře organizoval i bohatý společenský život. V Irkutsku organizoval každý týden divadelní představení.

Dne 20. května 1920 byla

z Vladivostoku vypravena americká loď Keemun a s 25. Transportem se do vlasti vracel také František Kleiner. Cesta trvala téměř 60 dní. Se slzami v očích překročili legionáři československé hranice u Českých Velenic a František Kleiner se konečně setkal s rodinou 13. července 1920. Za šestnáct měsíců se narodila dcera Radomila. Vrátil se zpět do Rychnova, kde začal opět působit na gymnáziu. Dnes přesně nevíme co bylo důvodem jeho přemístění do Kladna, kde nastoupil na učitelském ústavu jako profesor českého a německého jazyka. V pozdějších dobách se na tomto ústavu stal ředitelem školy. Záhy po příchodu do Kladna se stal místopředsedou Československé obce legionářské a již v roce 1923 zapojil do činnosti Sokola. Díky svému výjimečnému řečnickému talentu při pořádání přednášek a práci v Sokole se stal jednou z nejznámějších a nejvýznamnějších osobností Kladenska. V Sokole začal pracovat nejdříve jako župní knihovník, ale již v dubnu 1924 po předčasném smrti župního starosty Kaftana je zvolen za starostu Sokolské župy Budečské. Měl obrovský podíl na úspěšném konání II. Krajského sokolského sletu v Kladně roku 1930. Následoval IX. slet všesokolský, řada slovenských zájezdů,

ÚSTAVU Kladno BRATR FRANTIŠEK KLEINER

Krajský slet v Ústí nad Labem a v neposlední řadě župní slet v roce 1934. Jako osvětový a kulturní pracovník zaměřil svou činnost zejména na mládež. Pořádal přednášky daleko za hranicemi župy. Jezdil do Žatce, Rakovníka, Ústí nad Labem či do Chomutova a mnoha jiných míst. Jeho přednášky se všude setkaly s velkým ohlasem. Jeho pracovní nasazení a činnost v Sokole pokračovala i po okupaci Československa a na počátku 2. světové války. Jako ředitel Kladenského učitelského ústavu v době Protektorátu zažíval těžké období.

Ústav se nacházel v tzv. Egemáku, jak se budově říkalo po Marii Egemové, která v roce 1904 ústav založila. Od školního roku 1939/1940 byl učitelský ústav přejmenován na Státní koedukační učitelský ústav Kladno a František Kleiner coby jeho ředitel musel z rozhodnutí německé správy vystěhovat do náhradních prostor – do přízemí kladenské reálky. Netrvalo to dlouho a již v březnu 1941 byl František Kleiner, jako mnoho pedagogických pracovníků, nuceně penzionován. Blíží se však 8. říjen a nacisté rozjízďejí další ze svých akcí. Tentokrát to je „Akce Sokol“

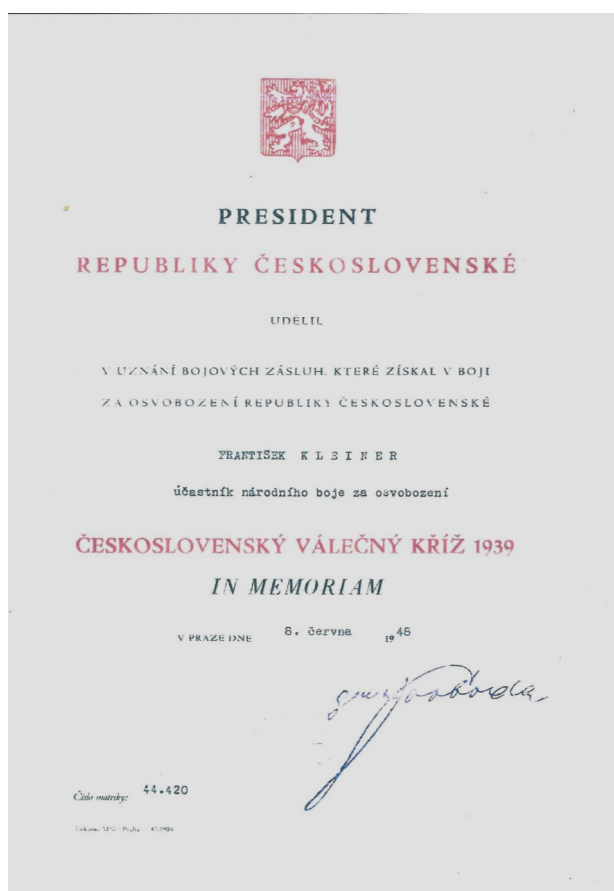
Ten den bylo zatčeno více než 1500 členů Sokola. Jsou zatčeni všichni členové ústředního vedené Sokola, župní starostové a většina funkcionářů sokolských jednot. Mezi nimi je i župní starosta z Kladna František Kleiner. Po zatčení gestapem byl nejdříve vězněn a vyslýchán v kladenských kasárnách.

Poté se dostal v transportu do Malé pevnosti v Terezíně a 15. ledna 1942 byl odvezen do koncent. tábora v Auschwitz Birkenau. Zde se za několik měsíců uzavře životní pout Františka Kleinera. Podle vyprávění spoluvězňů umírá 5. května 1942 vysílen hladem, střevním katarem a silným nachlazením.

Dne 8. června 1948 prezident republiky Československé udělil Františkovi Kleinerovi, účastníku národního boje za osvobození Československý válečný kříž 1939 In memoriam.

Děkuji br. Miroslavu Davidovi, starostovi Sokolské župy Budečské za poskytnutí cenných podkladů pro zpracování této vzpomínky na legionáře, župního starostu Sokola a ředitele Kladenského učitelského ústavu v Kladně, br. Františka Kleinera.

P. Hroník

SLAVNOSTNÍ UDÍLENÍ OCENENÍ

V pátek 29. ledna 2016 se v Konferenčním sále Domu armády v Praze Dejvicích uskutečnilo již osmé předávání Ceny Český patriot za rok 2015. Cena byla založena Asociací nositelů legionářských tradic v roce 2008 a její udílení je rozděleno do několika kategorií osobnostem, které se podílejí na zachování paměti národa. Je udělována osobnostem, spolkům, klubům i podnikatelům za významný přínos v oblasti podpory národní hrdosti a připomínání historie.

Letošního udílení Ceny Český patriot se zúčast-

nili také zástupci naší organizace, G. Havlůjová, předsedkyně OV a Petr Hroník, předseda ZO Kladno. Mezi navrženými kandidáty na ocenění byla totiž i členka ZO Kladno. Výbor kladenské organizace navrhl na udělení ocenění v kategorii Mimořádná cena za hrdinství naši sestru Miloslavu Kalibovou, nejstarší přeživší lidickou ženu. Byli jsme potěšeni, že náš návrh byl Radou pro Cenu Český patriot schválen a mohli jsme tak být přítomni při udílení tohoto ocenění sestře Kalibové, která se pro ocenění dostavila v

CENA ČESKÝ PATRIOT 2015

doprovodu rodinných příslušníků.

Při předání ceny všichni přítomní spontánně povstali a za dlouhého potlesku vzdali hold sestře Kalibové. Stejně tak její proslov a poděkování všichni vyslechli ve stoje. Zmínila, že se svou sestrou Jaroslavou Skleničkovou jsou poslední dvě žijící přeživší lidické ženy a že by se ráda dožila ještě jedné události - totiž vybudování pomníku dvou lidických rodáků, příslušníků RAF, Josefa Horáka a Josefa Stříbrného. Posteskla si, že v Lidicích se snaha o vybudování pomníku neseťkala s podporou Obecního úřa-

du ani Památníku Lidice. Přítomný historik a spisovatel PhDr. Zbyněk Miloš Duda, který v průběhu večera křtil svou knihu *S odvahou v srdci* poděkoval sestře Kalibové za její slova o těch našich dvou „Pepíkách“. Rozhořčen dodal, že je to ostudné a hanebné, pokud se snaha o vybudování pomníku neseťkala s podporou, protože všichni příslušníci RAF patřili k tomu nejlepšímu co jsme za války měli.

Z ostatních oceněných bych rád zmínil jméno např. Jiřího Padevěta, ředitele nakladatelství Academia, který se v minulosti zúčastnil be-

sedy s členy naší organizace v Hotelu Kladno. U příležitosti vydání jeho obsáhlé publikace *Průvodce protektorátní Prahou*.

Jménem všech členů ČSBS Kladno všem oceněným blahopřejeme a zvláště pak sestře Miloslavě Kalibové!

Text: P. Hroník

Foto: Jaroslav Tatek, Petr Hroník

ZAPOMENUTÍ REVOLUCIONÁŘI PODRUHÉ

V loňském roce jsme Vás informovali v článku nazvaném „Zapomenutí revolucionáři“ o objevu třech hrobových míst na místním hřbitově v Libušíně. Při pracovní brigádě, kterou jsme uskutečnili s členy ČSBS kladenské organizace, jsme náhodně narazili na zbytky dvou náhrobních desek a jednoho hrobového místa bez označení. Prozkoumáním zbytků desek se nám podařilo odhalit, že se jedná o hroby tří libušínských občanů, kteří padli v době revoluce v květnu 1945. Konkrétně se jedná o Františka PETRA, Josefa FOLTÁNA a

Václava BUBLU. Slíbili jsme, že budeme i nadále pátrat a pokusíme se zjistit o těchto zapomenutých revolucionářích nějaké bližší informace. První, koho Vám představíme, je osoba **Františka PETRA**. Narodil se 8. července 1906 v Libušíně. Vojenskou službu vykonal v letech 1928 – 1930 u Pěšího pluku 28 v hodnosti vojána a v roce 1938 se zúčastnil mimořádného vojenského cvičení u Pěšího pluku 46. Povoláním byl horník asi jako většina místních obyvatel. Se svou družkou Boženou Zarbochovou vychovávali celkem čtyři

děti Miroslava, Václava, Pavlu a Evu, přičemž nejstarší Miroslav byl z prvního manželství jeho družky Boženy.

Hned první den povstání 5. května se přihlásil v Libušíně k formující se Revoluční gardě a byl se zbraní v ruce přiřazen do čety, které velel podporučík František Kupka. Dne 8. května se účastnil bojů v okolí Vinařického nádraží, ke kterému ustupovala kolona německých vozidel. Následovala přestřelka a v posledních hodinách konce války byl František PETR zasažen smrtelnou ranou a 8. května 1945 zemřel ve věku nedožitých 39 let.

ZAPOMENUTÍ REVOLUCIONÁŘI PODRUHÉ

V roce 1946 bylo Františku PETROVI uděleno vojenské vyznamenání In memoriam - Československý válečný kříž 1939.

Dalším padlým libušínským občanem byl **Josef FOLTÁN**, který se narodil 12. srpna 1912 v dalekých Čereňanech na Slovensku v okrese Prievidza. Povoláním horník, svobodný, ale s družkou Marií Schönerovou, která s ním žila od roku 1937, měl pět dětí. Také on vstoupil do Revoluční gardy a byl zařazen do skupiny důstojníka Františka Klimeše. Dne 7. května 1945 jej zasáhla na Tuháni ve Vinařicích nepřátelská kulka do hlavy a Josef FOLTÁN byl na místě mrtvý. Zemřel ve věku nedožitých 33 let. V roce 1946 bylo Josefu FOLTÁNOVI uděleno vojenské vyznamenání In memoriam - Československý válečný kříž 1939.

Posledním z trojice padlých byl **Václav BUBLA**, který se narodil 4. června 1907. Stejně jako František Petr, také Václav BUBLA vykonal vojenskou prezenční službu u Pěšího pluku 28. Byl ženatý, ale s manželkou Růženou neměli děti. Oproti Františku Petrovi a Josefu Foltánovi pracoval

v hutích. Také on se hned 5. května přihlásil v Libušíně do Revoluční gardy a se zbraní v ruce padl 8. května 1945 ve věku nedožitých 38 let.

V žádosti o vydání osvědčení dle zákona 255/1946 Sb. o uznání účastníka národního boje za osvobození píše jeho žena: „*Dne 3.2.1940 jsem se provdala za Václava Bublu hutníka, nar. 4.6.1907, Štěpánov č. 121, okres Kladno. V letech 1939-1945 v době německé fašistické okupace v českých zemích, vstoupil i můj muž Václav Bubla jako voják v květnu 1945 do Národní gardy v Libušíně. Dne 8. 5. 1945 byl vyslán s několika členy NG do sousední vesnice Třebichovice, kde se setkali s početnou kolonou německých vojáků a v přestřelce mezi nimi tři gardisté byli zastřeleni. Mezi nimi i můj muž Václav Bubla. Můj muž byl s ostatními padlými pochován dne 11. 5. 1945 na místním hřbitově v Libušíně.*“ (podle úmrtního listu víme, že Josef Foltán zemřel již 7. května a datum úmrtí je chybně uvedeno i na náhrobní desce. Pokud se výpověď manželky V. Bubly zakládá na pravdě, tak 8. 5. zemřel ještě jeden barikádník, ale kdo to byl? Rozpor však je

ve výpovědi i v místě narození Václava Bubly - Štěpánov č. 121, okres Kladno. V jedné z archiválií uložených ve VHA je místo narození Kladno Kročehlavy. Inu, ještě pořádný kus pátrání je před námi...) V roce 1946 bylo Václavu BUBLOVI uděleno vojenské vyznamenání In memoriam - Československý válečný kříž 1939.

Také v letošním roce na jaře uspořádáme v Libušíně s mladšími členy pracovní brigádu, kde alespoň prozatím upravíme okolí těchto hrobových míst. V našem pátrání pokračujeme i nadále. Pokusíme se vyhledat pozůstalé, abychom o padlých zjistili bližší informace, případně abychom nabídli pomoc při obnově tohoto pietního místa. Pomoci nám můžete i vy - čtenáři. **Znáte někoho z rodinných příslušníků Františka Petra, Josefa Foltána nebo Václava Bubly? Napište nám na email!**

ovcsbs.kladno@gmail.com

Text a foto: P. Hroník
Velké poděkování patří Vojenskému historickému archivu za poskytnuté podklady při zpracování tohoto článku.

P. Hroník

POŘAD 168 HODIN V ČESKÉ TELEVIZI

Milé sestry, vážení bratři a přátelé, zaznamenali jste, že byl odvysílán pořad 168 hodin dne 31. ledna 2016 na ČT 1, kde reportáž redaktorky Kristiny Círokové s názvem „Sestra Bobošíková“ reagovala na nastalé skutečnosti v ČSBS. Chtěli bychom Vám všem poděkovat za obrovskou podporu, které se nám po odvysílání reportáže dostalo. Obdržela jsem mnoho povzbudivých emailů, zpráv a telefonních hovorů napříč generacemi i republikou. Povzbudivá slova přišla od těch, kterých si tolik vážíme – od přeživších 2. světové války, od bojovníků, kteří bojovali skutečně se zbraní, či protinacistickými letáky v ruce, ale i od mnoha lidí, kterým není lhostejné, co se v ČSBS

od zvolení paní Bobošíkové do čela OO Lidice děje. Děkovná slova za náš postoj přišla od učitelů, historiků, představitelů měst a obcí a rovněž od řady z Vás, sester a bratrů. Až k dojetí nás vedly Vaše slova: ses. Drvotová: „...nebojím se, nikdy jsem se nebála a nebyť mně 95 let, tak vstanu a jdu bojovat také“, nebo br. Pospíšil: „...za vzdvihování Masaryka jsem seděl 22 let, toto nemáme zapotřebí, my bojovníci, pokud půjdete Vy, jdu i já“. Věřte, že často přemýšlíme nad tím, jaké otázky nám jsou pokládány a pokud se ptají funkcionáři našeho Svazu, co z toho máme, tak je odpověď velmi jednoduchá – problémy, ale zároveň dobrý pocit z toho, že

jsme nezůstali lhostejní vůči neetickému jednání a bezpráví. V reportáži byl nastíněn životní příběh lidické ženy sestry Kalibové a rovněž stížnost z Lidic, kterou nyní řeší komise zřízená ÚV ČSBS. Jak vyznělo z reportáže, i my se pozastavujeme nad tím, že vedení ČSBS místo aby řešilo odchod významných členek a napravilo své jednání, vyšetřuje nás, kteří jsme se ozvali. Jsme rádi, že v tom nejsme sami a vážíme si Vašich slov podpory.

Vytrvejme.

Za OV ČSBS Kladno,
Gabriela Havlůjová

SMUTNÁ ZPRÁVA Z LIDIC

Paní Irene Fišerová při oslavě svých 95. narozenin.

Dne 2. února 2016 ve věku 95 let zemřela paní Irene Fišerová, rozená Monteagudo Garcia. Paní Irene byla na počátku občanské války ve Španělsku zdravotnicí v nemocnici J. A. Komenského v Benicassimu u Valencie. Zde se seznámila se svým pozdějším manželem Karlem Fišerem, rodákem ze Hřebče. Byla jednou z posledních dosud žijících interbrigadistů občanské války ve Španělsku.

*Upřímnou soustrast pozůstalým.
OV ČSBS Kladno*

Třináctiletá Irene (vlevo)

V Z P O M Í N K Y 1. Č Á S T

Vážené sestry a bratři, na Okresní konferenci OV ČSBS Kladno dne 23. listopadu 2015 jsem přednesla několik vzpomínek na bývalé předsedy OV ČSBS Kladno, kteří již opustili naše řady, protože odešli tam, odkud není návratu. Tato vzpomínka vyvolala u přítomných neobvyklý zájem a ohlas. Rozhodla jsem se proto, v našem Zpravodaji připomenout nejen zesnulé předsedy, ale i další naše členy a funkcionáře a věřte, že za těch téměř osm let, kdy jsem ve funkci jednatelky OV ČSBS pamatuji těch, kteří nám odešli několik desítek.

První, na koho vzpomenu, byl bratr **Jindřich ŠKRD LANT**, ročník 1910, rodák ze Smečna. Funkci předsedy OV vykonával po mnoho let, přihlášku do tehdejšího Svazu osvobozených politických vězňů podal již v roce 1945. V roce 1948 vznikl Svaz protifašistických bojovníků spojením několika různých odbojových organizací. Okresní výbor SPB měl sídlo

v provizorní dřevěné budově v kladenské Zádušní ulici. Dnes je na tomto místě pěkné parkoviště. Tam jsem ho před mnoha lety navštívila. Podal mi svědectví o smrti mého otce Rudolfa Knotka v koncentračním táboře Mauthausen. Bratr Škrdlant i můj otec pracovali před válkou na dole Schoeller a také je potkal skoro stejný osud. Oba byli gestapem zatčeni v červnu 1941, věznění a týráni na kladenském gestapu, v kladenské Sokolovně, pak v Terezíně, nakonec v Mauthausenu. Můj otec byl před očima bratra Škrdlanta zastřelen na schodech smrti. Bratr Škrdlant přežil.

Po něm funkci předsedy OV ČSBS Kladno převzal bratr **Zdeněk KEJMAR**, ročník 1919, rodák z Náchoda nad Metují. Vězněn byl od dubna 1941 až do konce války. Prošel mnoha věznicemi – gestapo Plzeň, Bory, tzv. Pečkárna, Drážďany, Bayreuth, Gross-Rosen. Vyučen byl zajímavému povolání puškař – zbrojír. Jak mně a předsedkyni Havlůjové při rozhovoru sdělil, toto povolání mu zřejmě pomohlo vězení přežít, neboť byl přidělen na práci do zbrojní továrny, kde vězňové vyráběli zbraně a munici pro Wehrmacht a SS. Vězňům mnoha národností se podařilo z „ušetřeného materiálu“ vyrobit kolem tisíce pušek, plánovali ozbrojené povstání, ke kterému nakonec nedošlo, koncentrační tábor byl osvobozen americkou armádou. Úžasnou radost z osvobození českým vězňům znásobil zážitek, když se

z jednoho tanku vysoukal rodilý Slovák. Gross-Rosenem prošlo na 78 tisíc vězňů, z toho 995 Čechů, z nichž tam 535 zahynulo.

Po Zdeňku Kejmarovi působil jako předseda a také jednatel a hospodář v jedné osobě **Jiří KOSTÍK**, ročník 1926, rodem z Mukačeva na Podkarpatské Rusi. Studoval na učitele, válka vše překazila. Jako mladík, sotva 19letý bojoval v 1. čs. armádním sboru v SSSR od ledna 1945 do konečného vítězství v květnu 1945. Po válce zůstal v ČSR, oženil se, měl děti, na živobytí si m.j. vydělával jako horník. Já jsem ho poznala v r. 1973 jako předsedu Výboru lidové kontroly na ONV Kladno. Bratr Kostík měl dar řečnictví, uměl přesně vyjádřit myšlenky a zásadně hovořil spatra. Tak jako to ovládala nesmrtelná Anděla Dvořáková, naše předsedkyně ÚV ČSBS. Bratr Kostík nás opustil v červenci 2006 ve svých 80 letech. OV zůstal bez předsedy.

Na čas se funkce chopil **JUDr. Jaromír HANUŠ**, ročník 1921, který od r. 1942 do r. 1945 byl členem partyzánské skupiny „V E L A“ operující v Hostýnských horách. V archivu OV ČSBS se zachovaly jím ručně psané zápisy z jednání předsednictva či pléna OV ČSBS Kladno. Po něm do funkce předsedkyně byla zvolena Gabriela Havlůjová, roz. Literová. Ve funkci je již desátým rokem.

Na další část vzpomínek si musíte počkat na březnové číslo...

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno a Slaný

Adresa
Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

ÚNOR

Br. Rudolf JEŽOVICZ (35)
S. Marie KABEŠOVÁ (80)
Br. Tomáš KESZELI (34)
S. Miluše LUKÁČOVÁ (79)
S. JUDr. Alena MICHALOVÁ (83)
S. Vilemína PLAKOŠOVÁ (89)
Br. Jan TELVÁK (80)

BŘEZEN

ZO Kladno

S. Anna ČERNOHORSKÁ (63)
S. Zdeňka GAJDOŠOVÁ (82)
S. Mgr. Klára KALIBOVÁ (35)
S. Jaroslava KMEŤOVÁ (70)
Br. Ján KOTVAS (48)
S. Ivana MUTINSKÁ (54)
S. Marie PETRÁŠOVÁ (80)
Br. Martin PODAŘIL (38)
Br. Jiří VLČEK (66)

ZO Slaný
S. Libuše KARLÍKOVÁ (82)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

Ceny za přepravu z/do nemocnice Kladno:

9. květen sídl. 70 - 80 Kč

centrum 60 - 70 Kč

Dubí, Dřín 80 Kč

Kročehlavy - staré 80 Kč

okrsek "0" 80 - 90 Kč

Ostrovec sídl. 80 Kč

Rozdělov 60 - 70 Kč

Sítná 60 - 70 Kč

Švermov 80 - 100 Kč

Vrapice 100 - 120 Kč

Výhybka 60 - 70 Kč

PŘEPRAVA NEMOCNÝCH SENIOR TAXI

Nemáte nárok na sanitku a potřebujete se přepravit :

- do nemocnice
- k lékaři
- do lázní
- na úřad

Zdarma poskytneme i :

- doprovod
- vyzvednutí léků
- další pomoc

Tel.: 604 960 437

Naši partneři :

T-Mobile

deník

VLASTA